

DET VAR DANS BORT I VÄGEN

Scottin

Helfrid Lambert.

Det var dans bort i vägen på lör-dags-nat-ten, ö-ver
nej-den gick lå-ten av spe-let och skrat-ten det var
tjo! det var hopp! det var hej! Nils
Ut-ter-man, to-ken och spel-mans-fan-ten, han
satt med sitt bälg-spel vid lands-vägs-kan-ten, för
du - - de - li! du - de - li! dejt

Där var Bolla, den präktiga Takenefickan,
hon är fager och fin, men har intet i fickan,
hon är gäcksam och skojsam och käck.
Där var Kersti, den trotsiga, vandrande, vilda,
där var Finnbäcks-Britta och Kajsa och Tilda
och den snudiga Marja i Bäck.

Där var Petter i Toppeta och Gusten i Backen,
det är pojkar, som orka att kasta på klacken
och att vischa en flicka i skyn.
Där var Flaxman på Torpet och Niklas i Svängen
och rekryten Pistol och Högvaltdrängen
och Kall-Johan i Skräddarebyn.

Och de hade som brinnande blånor i kroppen,
och som gräshoppor hoppade Rejlanshoppen,
och mot stenar av klackar det small.
Och rockskörten flaxade, förkläden slängde,
och flätorna flögo och kjolarna svängde,
och musiken den gnällde och gnall.

In i snåret av björkar och alar och hassel
var det viskande snack, det var tassel och tassell
bland de skymmande skuggorna där,
det var ras, det var lek över stockar och stenar,
det var kutter och smek under lummiga grenar
— vill du ha mig, så har du mig här!

Över bygden låg tindrande stjärnfager natten,
det låg glimtande sken över skvalpande vatten
i den lövskogsbekransade sjön,
det kom doft ifrån klöverna på blommande vallar
och från kådiga kottar på granar och tallar,
som beskuggade kullarnes krön.

Och en räv stämde in i den lustiga låten,
och en uv skrek uhul ifrån Brynbärsbråten,
och de märkte, de hörde det ej.
Men uhul hördes ekot i Getberget skria,
och till svar på Nils Uttermans dudelidia!
kom det dudeli! dudeli! dejt!

Gustaf Fröding